

Hvis forvaltningschefen ikke vil udlevere de oplysninger, man beder om, så vil PET både i dag og i fremtiden være henvist til at gå til domstolene. Det er der altså ingen ændringer i. Der er heller ingen ændringer i, hvilke oplysninger PET kan hente fremover.

Kl. 18.40

Skærækscenariet, at PET i fremtiden bare kan hente stakkevis af sagsmapper på alle borgere, uanset om man har gjort noget forkert eller ej, er taget ud af den blå luft, det er ganske enkelt forkert. Det, der alene er forskellen, er, at PET fremover ikke behøver at begrunde, *hvorfor* de skal bruge den ene eller den anden oplysning i en i øvrigt ofte tilspidset situation. Når PET med godkendelse fra den øverste ledelse, altså ikke en menig betjent på gulvet, men med den øverste ledelses godkendelse retter henvendelse til en forvaltning og beder om oplysninger, så skal myndigheden udlevere de ønskede oplysninger, men vel at mærke kun i sager om terrorisme og landsskadelig virksomhed.

PET kan ikke og må ikke hente flere eller andre oplysninger, end de allerede kan og må i dag, men det kommer bare til at blive hurtigere at hente dem fremover.

Så er der forslaget om telefonaflytning. I dag kan politiet få en dommerkendelse på bestemte telefonnumre. Hvis terroristen vælger at skifte mobiltelefon, så skal PET efter de gældende regler igen i retten og skaffe sig en ny kendelse, og det skal PET, hver eneste gang terroristen skifter mobiltelefon. Hver gang skal man altså lave et større skriftligt arbejde og ned og have en dommerkendelse. Og da vi ved, at terroristerne skifter telefoner hurtigere, end vi andre kan nå at pudse næsen, er det altså nødvendigt, at PET fremover kan få en dommerkendelse på aflytning af de telefoner, som den mistænkte benytter sig af.

Kendelsen gives kun på den mistænkte, altså kun på de telefoner, som den mistænkte benytter, kun for en afgrænset periode og kun i sager om terrorisme. Der skal hele tiden føres protokol over, hvilke telefonnumre der aflyttes, hvorfor man aflytter dem, hvad der kommer ud af aflytningerne, og det hele skal forelægges en forsvarsadvokat, der til enhver tid kan indbringe sagen for domstolene til en efterfølgende kontrol og prøvelse. Der er faktisk tale om en dobbelt domstolskontrol.

Så skærækscenariet, at PET kan aflytte alle mulige uskyldige menneskers telefoner, er simpelt hen forkert. PET kan alene aflytte de telefoner,

som de kan aflytte allerede i dag. Så medmindre man låner sin telefon ud til en terrorist, er der ingen som helst mulighed for, at man bliver aflyttet.

Så er der forslaget om, at man skal kunne lokalisere en mobiltelefon ved at spørge teleselskaberne om, hvor en mobiltelefon befinder sig henne. Det kan man ved at se, hvilken sendemast den er i nærheden af. Det er allerede retspraksis i dag. Men det, Højesteret har sagt, er, at de gerne så, og at det vil være mere korrekt, hvis det bliver lovfæstet, at man kan gøre det. Det vil altså være en lovfæstelse af det, der allerede sker i dag helt uproblematisk.

Så er der forslaget om, at politiet skal kunne afbryde al tele- og radiokommunikation, hvis det er absolut nødvendigt, og kun i forbindelse med forbrydelser, der kan medføre fængsel i 6 år eller mere, og kun, hvis der er fare for menneskeliv. Det forslag er særligt møntet på den situation, hvor man ved, at en forbryder har placeret en bombe, og at den skal udløses med f.eks. en mobiltelefon, hvilket jo er blevet ret almindeligt. I den situation er det da ganske klogt, at politiet omgående kan gå ind og lukke ned for en sendemast i et bestemt område og selvfølgelig kun så kortvarigt som overhovedet muligt. Det kan ingen med sund fornuft have noget som helst imod.

Så er der den del af forslaget, der handler om tv-overvågning. Jeg ved godt, at der var en ordfører tidligere, der i en kort bemærkning sagde, at forslaget slet ikke handler om tv-overvågning. Det gør det altså, for der er faktisk en del, der handler om tv-overvågning. Her er det igen vigtigt at understrege, at forslaget ikke giver mulighed for mere tv-overvågning, end der allerede kan være efter gældende lovgivning, det gør det ikke. Det er fortsat de samme regler, der gælder, og der kan derfor ikke i fremtiden ske overvågning, som ikke allerede kan finde sted i dag.

Forskellen er alene, at politiet med forslaget her kan henstille til private og offentlige, at de udnytter mulighederne for overvågning inden for eksisterende regler, og altså kun kan give en henstilling om at gøre det.

Det andet element er, at politiet kan pålægge dem, der har opsat overvågning, at overvågningen skal have en kvalitet, så den kan bruges. Forslaget giver derfor ingen mulighed for tv-overvågning, som ikke kan foretages allerede i dag, men for, at kvaliteten kan blive bedre.